

[Hans Hansen (Rørby).]

disse to Lande. Det kan da ikke være af handelspolitiske Grunde, at der nu skal lægges denne Import nye Hindringer i Vejen, og vel næppe heller af valutariske. Man maa derfor spørge, om det er af beskæftigelsesmæssige Grunde, vi nu skal til at være selvforsynende paa dette Omraade, til senere Skade for hele vor Samhandel med Tyskland og England. Og man maa da spørge den højtærede Handelsminister, hvor mange flere der kan forventes at komme i Arbejde paa Chr. H. Olesens Gelatinefabrik, ved at der lukkes for den udenlandske Import — det kan næppe være ret mange, da Kvantumet, som sagt, kun er 160 t aarlig og det meste af Fabrikationen vistnok foregaar paa Maskine.

I 1932 blev Tolden paa Gelatine og Husblas forhøjet med ikke mindre end 50 pCt., fra 10 til 15 Øre pr. kg, men det synes altsaa ikke at være nok for Chr. H. Olesens Virksomhed. De 160 t, der nu indføres, er toldfordyret med 24 000 Kr. om Aaret, saa Fabrikken har sikkert i Forvejen haft en ikke uvæsentlig Beskyttelse. Nu skal der formodentlig helt lukkes for den udenlandske Konkurrence, og det bliver Husmødrene, der skal betale for dette Stykke administrativ Selvforsyningspolitik, som formodentlig kun kan være til Glæde for dansk Arbejdsbevægelse i Almindelighed og Hr. Direktør Chr. H. Olesen i Særdeleshed.

Jeg venter, at den højtærede Handelsminister vil oplyse om Grunden til, at Valutacentralen paa denne Maade kan tjene de krasseste protektionistiske Formaal, men har i øvrigt kun fremdraget Sagen som et haandgribeligt Bevis paa, hvor farligt det er, naar Administrationen faar Magten i højere Grad, end den har nu, fordi den netop ikke kommer til at varetage de samfundsmæssige Hensyn, men snarere energiske Privatpersoners Interesser. Det kunde næsten se ud til, at der kan være en fjerde Begrundelse foruden de tre, jeg her har talt om, nemlig en Begrundelse, som man maaske kunde kalde den Chr. H. Olesenske Motivering for at bevare Valutacentralen.

I det hele taget tror jeg, det er meget svært at ændre Valutacentralen, idet der stadig bliver nye Huller i Ordningen. Den foreslaaede fortjenestebegrænsende Foran-

staltning betyder jo kun, at man pris-kontrollerer, og jeg er enig i de Betragtninger, der er fremført om, hvor umuligt det er at regulere Priserne og fastsætte begrænset Fortjeneste, naar der er Vare-mangel. Det, som her er fremført, synes jeg kun kan være Udtryk for en Misforstaaelse af det økonomiske Livs Grundlove.

I § 3 er der foreslaaet en Afgift paa Udstedelsen af Valutaattester paa 2,5 pro mille. Nu hørte jeg det ærede Medlem Hr. Hauge i Onsdags sige, at dette lille Beløb behøvede Importørerne slet ikke at lægge paa Varerne. Det drejer sig dog, saa vidt man kan se, om ca. 3 Mill. Kr., hvis Attest-udstedelsen udnyttes fuldt ud. Jeg vil gerne spørge: Mener det ærede Medlem Hr. Hauge virkelig, at de Penge vil blive indbetalt af Eksportørerne til Staten saadan uden videre? Jeg tror, at det er en Fejl, at det ærede Medlem er gaaet af som Minister; efter den Opfattelse, han her har doceret, skulde han have været Finansminister, naar han kunde skaffe Penge saa let ved at bare at lægge en saadan Afgift paa, for den, mener han, gaar ind i Statskassen og Varerne bliver ikke dyrere af den Grund for Forbrugerne.

Det ærede Medlem Hr. Prieme udtalte for nylig i Handels- og Kontoristforeningen, at Husmødrene her i Danmark var taalmodige, og det maa man nok sige, naar der her foreslaas en Valutafordyrelse med 2,5 pro mille, og man saa ser, hvorledes man prøver paa at bilde Folk ind, at den ikke vil fordyre Varerne. Der blev sagt, at det kun var selve Ordningen, Importørerne skulde betale; det blev ogsaa udtalt af det ærede Medlem Hr. Hartel og det ærede Medlem Hr. Rager. Det minder i høj Grad om et Billede, hvor man tænker sig en Skolelærer sige til en Dreng: Gaa ud og skær en Kæp — saa kan han betale for den, og saa kan han faa noget af den bagefter! Det er Forbrugerne, der nærmest bliver riset ved hele denne Ordning. Og saa kommer man nu og fordyrer den med 2,5 pro mille og siger, at det lille Beløb kommer Forbrugerne ikke til at mærke.

Den private Vareudveksling, som der er Tale om i § 3, er ved dette Forslag blevet omgivet med et helt System af Yalelaase. Der skal Anbefalinger til, for det første fra Grosserer-Societetets Komité, for det andet